

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Sacerdos Aut Sanctus Aut Reprobus

Dufrène, Maximilian

Augustæ Vindelicorum, 1743

Consideratio 3. Iidem animarum curam gerentes observantur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60483](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60483)

DIES SECUNDA.

Confideratio III.

Sacerdos fervens & tepidus animarum curam gerentes observantur, & discriminantur.

Divinæ gloriæ, ac salutis animarum zelo sanctè flagrat Sacerdos bonus: friget utrinque Sacerdos tepidus. Primi beatos ardores, dein secundi miserimos algores inspiciamus.

Punctum I.

Sacerdotis boni zelus ardens consideratur.

Reputans secum ipso Sacerdos bonus, quantum DEO suo debeat, sive ut creatura, sive ut homo, & quàm maximè ut Sacerdos, Divinæ gloriæ zelum identidem in se suscitatur. Dumque considerat Aulicos terrenos Principi alacriter famulantes, & illius honori ubique consulentes, nobilissimum ignem concipit, quo pulcherrimè flagrat. Cùm verò intelligit, Divinis honoribus consulere se aliter non

posse, nisi animarum salutem procurando, *primò* quidem cognoscere studet, quanti sit anima hominis: *Secundò*, quanti steterit: *Tertiò*, qualis æternùm sit futura: *Quartò*, quid Christus laborũ ac dolorũ pro anima susceperit? sic ergo secum fervens Sacerdos: hominis anima DEI mei perfectissima in terris imago est, substantia spiritualis, rationalis & immortalis, in qua Divinæ perfectiones maximè relucet: Præstantissimum Verbi DEI opus, in quod omne ejus studium confertur. Jesu Christi sanguis illius pretium est, tantumque valet, quantum DEus Incarnatus. Dein hominis anima vel æternùm beata erit cum DEO suo, si salutem obtineat, vel infelicissima, si pereat. Et quid non præstitit in bonum animæ meæ piissimus Redemptor? (a) *Dilexit me, & tradidit semetipsum pro me.* Quid igitur retribuam Domino? Nesciat limites gratus animus! Dare quidem nil possum; sed animas dilectas, tantò salvatas pretiò juvare possum: nulli ergo tanta in re parcendum labori.

His luminibus instructus quid non agit Sacerdos fervens? Continuo secum reputat gregis sui necessitates. In hac domo, inquit, magnum frigus habitat, quod pellendum: In ædibus illis scandala sunt, quibus obnitendum: ibi dissidia, quibus succurrendum: alibi pericula, quibus obviandum. Ad

(a) *Gal. 2. 20.*

Ad rem Divinam illi adultiores urgendi : ad doctrinæ Christianæ frequentationem juniores aptè compellendi , scholæ visitandæ &c. Rationes dein secum init , ac vias optimas disquirat , ut medicinam afferre malis omnibus possit , manúmque operi strenuè admovet. - - Agit per semetipsum , quantum potest , & quantum sacerdotalis prudentia permittit : Instruit & exhortatur publicè ac privatim , paternè admonet , instat , urget , obsecrat in omni patientia & doctrina. - - Plurimum desudat in sacro tribunali , ubi & plurimum prodest. Aliàs monet superiores , DEum ferventer orat , sese humiliat , ubi difficultates occurrunt , quibus superandis par esse non potest. Quòd si verò incassum subin recidant omnia , dolet , gemit , affligitur , & reparare factas DEO injurias pro viribus fatagit , non ignarus , quid olim Propheta de sanctis Ecclesiæ temporibus sit vaticinatus : (a) *Inter vestibulum & Altare plorabunt Sacerdotes Ministri Domini , & dicent , parce Domine , parce populo tuo !* - - Correctio autem cùm adhibenda est , vinum oleo miscet , animúmque paternum moderatæ severitati comitem adjungit. Stat firmus contra vitia tanquam piè severus Pater , dum errantes tenerè diligit ut Mater : Amat , quos increpat ; sollicitè fovet , quorum vulnera tractat.

E 5

Ut

(a) Joël. 2.

Ut paucis complectamur omnia 1. Zelo flagrat puro, & à propriis commodis alieno: non sibi laborat, sed Domino suo, cui animas lucrari satagit. 2. Zelo ardet simplici, sine acceptione personarum: animas quærit; hinc tanti apud ipsum est anima pauperis, ac divitis. Quòd si tamen discrimen aliquod subinde faciendum, animabus maximè indigis primò succurrit. 3. Zelo utitur discreto & prudente: tempori servit, loco & personis, quibus aptare se novit, ut ampliùs fructificet: Silet quandoque ad tempus, ut opportuniùs paulò post loquatur: cedit suaviter ac dissimulat, cum opus est, ut efficacius postmodum agat: fit omnibus omnia, ut omnes faciat salvos. 4. Zelò agitur forti, generoso, indefesso, & murum se opponit pro Domo DEI. Quoscunque bolos, rusticitates, ingrattudines heroicè concoquit: tepidorum acerbis crises sustinet invictus: labores etiam maximos athleticè tolerat. - - Ut autem cum fructu labore, semetipsum primò & præ omnibus curat: propriæ perfectioni constanter invigilat: sanctæ cum DEO conjunctioni perpetuò studet, bene gnarus, nihil posse instrumentum, nisi artificis manui probè aptatum.

Aliud non minimum zeli Sacerdotalis Argumentum breviter adhuc inspicere lubet. Adeamus templum, quod curæ boni Pastoris subest, & videbimus signum aliud fervoris
ac

ac zeli manifestum, quod illis Prophetæ verbis continetur: (a) *Domine, dilexi decorem Domûs tuæ!* Templi ergo nitorem & convenientem ornatum cordi semper habet pii Sacerdotis zelus: mavult ipsemet carere, quàm ut DEI domus egeat: de suo necessaria curat, ubi sufficientes redditus illa non habet. Sacræ supellectilis munditiem ante omnia studiosè curat: fordes & inquinamenta neque in animabus sibi creditis, neque in templo suo unquam dissimulat. Talis est Sacerdotis boni zelus nobilissimus.

Punctum II.

Sacerdotis tepidi zelus aut nullus, aut praposterus.

E Diametro contrarius est Sacerdoti fervido Sacerdos tepidus: intelligere nec vult, nec curat animarum pretium, nobilitatem, æternam sortem, susceptos illarum causâ immensos à DEI Filio labores, atque hinc torpore infelici languet. (b) *Quæ sua sunt, quarit, non quæ Jesu Christi.* Sive igitur in grege Dominico sint oves infirmæ, morbidæ, macilentæ, sive non sint, parum id curat Sacerdos mercenarius, non pastor: seu lupo rapiat oves, seu non rapiat, modicum ille angitur. - - Ulteriùs Verbi

(a) *Psal. 83.* (b) *Phil. 2, 21.*

Verbi Divini pabulum vel non distribuit, aut malè distribuit, sine præparatione, sine fervore, sine unctiōe: Quare nec docet, nec movet; sed aërem verberat, est velut (a) *as sonans, aut cymbalum tinniens*, quia charitatem non habet. - - Catecheses quoque malè instituit, & facilè omittit: seu veniant ad eas parvuli, seu non veniant; sive discant necessaria, sive non discant, perinde ipsi est. - Si quid supererogatorium in animarum cura subin agendum esset, rejicit illud Sacerdos tepidus: Ad ista non obligor, ait, viderint illi, quorum interest: nihil innovandum, nihil successoribus præjudicandum: non admittit magnos labores tenue beneficium: satis prædico, & viam ostendo; si quis fructum hinc facere nolit, parum ad me. Heu! qualis hic zelus? Quàm sordidus hic cum DEO, cum JESU Christo, cum Ecclesia mercandi mōdus! Quasi verò modum aut mensuram habere posset, vel deberet Pastoralis, & Sacerdotalis zelus: Quasi verò non teneretur Pastor omni meliori modo gregi prodesse: Quasi verò nimium quid fieri posset, ubi de JESU Christi gloria, & animarum salute agitur! - - Illis Pastoribus annumeratur Sacerdos tepidus, quos severè increpat Ezechiel Propheta: (b) *Vae Pastoribus Israël, qui pascebant semetipsos! Quod infirmum fuit, non consolidastis, & quod agrotum, non sanastis: quod confractum est, non alli-*

(a) I. Cor. 13. (b) c. 34.

alligastis, & quod abjectum est, non reduxistis, & quod periêrat, non quaesistis; sed cum austeritate imperabatis eis & cum potentia: Et dispersa sunt oves mea, eò quòd non esset Pastor, & facta sunt in devorationem omnium bestiarum agri, & dispersa sunt. - - Speculatores ejus cæci omnes, ait de hujusmodi Sacerdotibus Isaias, (a) Nescierunt universi: Canes muti, non valentes latrare; videntes vana, dormientes & amantes somnia.

Si denique zelum etiam nonnullum habeat Sacerdos tepidus, ut plurimum præposterus erit: zelo utetur amaro, indiscreto, impetuoso, non secundum scientiam, non secundum charitatem. Tonabit è cathedra: strepitabit cum sonitu adversum scelera, nullum tamen horum emendabit, quia percutit, sed non sanat: Vulnerat quidem, sed vulnera neque fovet, neque alligat.

Cæterum utinam non essent & alii sive in Clero sæculari, sive in regulari Sacerdotes quàm plurimi, quos parum tangit desolatus Ecclesiæ status! Mille peccata committuntur in publico, & centum millia in occulto, ridebunt interim illi, & cuticulam curabunt, parum solliciti de graviter læsa Numinis gloria, de animarum strage, de orbitate lugentis Ecclesiæ. Unde verò desolatio tanta? Unde frigus illætabile? Salutem propriam videlicet non curat Sacerdos tepidus: quomodo alienam curabit? Qui
sibi

(a) c. 46. 10.

fibi nequam, cui bonus? Nulla apud ipsum sacra meditatio, hinc nulla JESU CHRISTI notitia, nullus amor, nulla æstimatio, nullus fervor.

Cùm verò fordes in anima propria diffimulet, quomodo decorem DOMUS DEI curæ habebit? Vel ex inspecto ejus templo zeli expertem ac tepidum deprehendemus. Videbimus Sacram supellectilem malè ordinatam, paramenta lacera & obsoleta, linteamina sacra immunda, utinam non fordida sæpe ac semiputrida! Videbimus cum stomacho in Domo DEI pulveres, fordes, aranearum telas, pædorem & squalorem. Templi paupertatem obtendet equidem: verum studiò ignorare cupit, quid hac in parte agant ferventiores. Ipse piaculo duceret vel obolum de suo in sacra expendere, liberalis cæteroquin vestiarii proprii, mensæ propriæ, cellæ vinariæ, ac similibus curator. Vah quanta rursus inter Sacerdotem utrumque diversitas! Quantus hinc zeli Sacerdotalis ardor! Quàm torpidus illinc & mœstus algor!

